

[Lilli Gyldenkilde]

Det, jeg skal sige et par ord om, er lovforslag nr. L 165, om stoppet for regulering i efterløn og arbejdsløshedsdagpenge samt forhøjelse af medlemsbidraget.

SF afviser selvfølgelig forslaget, som er et led i et forlig indgået mellem regeringen og det radikale venstre. Vi mener, det er en asocial politik, der her er lagt til rette, og finder det uanstændigt, at det nu igen er de arbejdsløse, der skal lægge ryg til nye besparelser og dermed skal have en dårligere levelfod end alle andre.

Det er en kendt sag, at netop de arbejdsløse er dem, der har haft allerstørst reallønsfald, og jeg skal ikke undlade på dette tidspunkt at sige, at det var en ejendommelig forklaring, vi fik fra det radikale venstres side, da vi under forrige punkt på dagsordenen diskuterede arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Man påstår fra det radikale venstres side, at man vil forsøge at lave noget, der hedder solidaritet i arbejdsløshedslovgivningen. Vi andre kan så påstå – og det er endda en påstand, der kan verificeres – at arbejdsløshedsunderstøttelsen vil være nede på omkring 75 pct. af, hvad den ville have været, hvis man havde beholdt reguleringerne, når vi når frem til slutningen af lovforslagets virkeperiode. Og så kan det altså ikke nytte noget at kaste sig ud, som hr. Niels Helveg Petersen gjorde, i nogle dybsindige forklaringer – det forekom mig også at blive mere og mere uldent i munden på ham – om, at vi selvfølgelig skal sørge for, at de dårligst stillede får bedst dækning. Sandheden er, at allerede i dag støder over halvdelen af alle, som får arbejdsløshedsunderstøttelse, mod 90 pct.s loftet. Når man ender med at være nede på 75 pct., når vi kommer frem til lovforslagets virkeperiodes udløb, kan enhver sige sig selv, at alle støder hovedet imod loftet.

Yderligere siger hr. Niels Helveg Petersen det dér underlige med solidariteten, og samtidig ligger det i forliget, at alle uden hensyn til indtægt skal betale mere til denne ordning, end de tidligere har gjort, nemlig 335 kr. pr. år, og det uanset om man har høj eller lav indtægt, så jeg synes nok, forsøgene på solidaritetsforklaringer i forbindelse med dette lovforslag var noget langt ude. Det kender vi, det skal jeg ikke opholde mig mere ved.

Det, jeg skal opholde mig ved, er noget andet, det radikale venstre sagde, for det er

vigtigt. Vi ved – hvis ikke nogen kører tør for benzin eller andre ting går galt i den kommende periode – at regeringen har flertal for sine forslag. Og det er meningen, at der skal komme en dagpengereform – den er annonceret i bemærkningerne – og guderne skal vide, vi længe har trængt til den. Men det, der er annonceret, er, at man skal bygge en erstatning oven på dette her.

Hr. Niels Helveg Petersen siger, at nu må vi have en principdrøftelse af, om vi skal vælge en forsikringsordning, stort set som vi kender den, knyttet til A-kasserne og til fagbevægelsen, eller vi skal vælge en eller anden form for sociallovgivning på dette område. Det siger hr. Niels Helveg Petersen vel vidende, at formentlig både socialdemokratiet, VS og SF vil fastholde forsikringsprincippet, og at man fra borgerligt hold i årevis har forsøgt at få indført det, vi kalder det strenge system. Når der nu er flertal for det og de radikale som sædvanlig ikke ved, hvad vej vinden blæser – i hvert fald indtil nu ikke ved, hvilken vej de vil blæse med – er det meget vigtigt, at det indgår i debatten allerede nu, så det radikale venstre kan få nogle meldinger fra de folk, som har forstand på det. De findes i det radikale venstre; jeg kender endda et par stykker af dem. De kan give melding om, at det er meget vigtigt, at vi fastholder forsikringsprincippet.

Hermed mener jeg ikke, at vi skal opbygge yderligere forsikringsapparater oven i det. Jeg mener, vi skal være fælles om at give en erstatning i arbejdsløshedsunderstøttelse til folk, som vi ikke kan skaffe arbejde. Derfor er dette forslag i bund og grund usolidarisk, men jeg synes, det er vigtigt, at diskussionen får lov til at løbe, og den skal i gang ret hurtigt.

Jeg håber, der er rigtig mange uden for dette hus, der bliver klar over, at tiden nu er inde til at tage en principdrøftelse af, om vi skal privatisere arbejdsløshedsdagpengene, for det er til syvende og sidst det, det handler om.

Jeg har desværre ikke mere tid nu, men kan vende tilbage i anden omgang.

Fogh Rasmussen (V):

Den pakke af forslag, vi behandler her, indeholder fire hovedpunkter. For det første en række forslag, som går ud på, at den au-